

Anti islamismen i vårt samhälle

I ALLAHS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

De uttalanden angående invandrare som gjordes av ett antal politiskt aktiva härförleden föranleder vissa funderingar. Det är ju tveklöst så att de speglar vissa tyvärr inte alltför ovanliga attityder.

Tidigare var det "turken", "araben" och "svartskallen" som fick bära hundhuvudet för problem i det svenska samhället. Dessa benämningar är fortfarande gångbara men den senaste tiden har trenden varit att låta muslimen klä skott för människors behov av att slippa granska sig själva.

"Muslimerna ynglar av sig och föder för många barn", heter det. Samtidigt talas det om den dåliga återväxten i Sverige och om långsiktiga problem med för liten andel människor i arbetsför ålder.

Det sägs också att muslimerna är duktiga på att utnyttja systemet. Jaha. De som är skickligast i den konsten är väl ändå de infödda svenskarna. Jag känner få sådana som inte i mindre eller större omfattning har utnyttjat systemet. Många gör det regelmässigt. Däremot känner jag muslimer som av moralisk och religiös övertygelse inte utnyttjar systemet.

Varför grasserar då denna starka motvilja och misstänksamhet mot muslimer, mest obehagligt formulerad hos Skånepartiet som uttryckligen vill lagstifta bort islam?

En orsak är historisk. Västerländsk politisk och akademisk tradition har i århundraden av olika orsaker odlat uteslutande negativa bilder av muslimer och av islam. Dessa sitter oerhört djupt rotade och vi har alla bilder av harem, opålitlighet, lättja och grymhet som vi förknippar med den så kallade Orienten. Detta har ingenting med islam att göra och den som fortfarande tror det får läsa på bättre.

En besläktad orsak har att göra med den stora roll medierna spelar i vår tid. Genom att ge muslimer som beter sig illa och gapar och skriker stora rubriker och stort utrymme samtidigt som man i mycket liten utsträckning berättar om goda exempel sällar man sig till den orientalistiska traditionen.

Vi har en utbredd antiislamism i vårt samhälle och den måste uppmärksammas på samma sätt som antisemitismen. Ingen av dessa företeelser hör hemma i vår värld.

Björn Lindsten